

vil erfare, at Lærerne kan bevidne, at naar Skolebespisningen i de store Byer i nogen Tid har været i Gang, er Børnene ganske anderledes modtagelige for den Undervisning, der gives dem, end før de Maaneder kommer, da Skolebespisningen træder i Virksomhed. Der er allerede under normale Forhold saadanne Tilstande, at der foregaar en Underernæring af Børnene, men i Aar er Forholdene efter min Opfattelse af en saadan samfundsmæssig Betydning, at man ikke kan se paa dem som i de normale Aar, men maa have Øjnene særlig henvendt derpaa, og jeg tror, at hverken de Kommuner, der er saa lykkelige, at de ikke behøver at gøre noget, eller de Kommuner, hvis Befolkning er saa pligtopfyldende, at den allerede forlængst har gjort noget, kan have noget at indvende mod dette Forslag. Lad Forslaget tale til de Kommuner, hvor man maaske ikke endnu har været klar over dette Forhold, eller hvor dette Problem for første Gang møder, thi der er mange Kommuner, hvor dette Problem i dette Aar maaske for første Gang møder Befolkningen. Det ærede Medlem mente, at det private Initiativ vilde blive svækket ved dette Lovforslag. Jeg vil her gerne slutte mig til en Udtalelse, der blev fremsat af det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen) i Begyndelsen af hans Tale, hvor han skildrede, hvad der hidtil var gjort, henviste ogsaa til den private Hjælp, der var ydet, og vendte sig mod den Betragtning, at hvis dette Lovforslag gennemførtes, saa skulde de, der hidtil havde virket for privat Hjælp, indstille deres Virksomhed, idet han sagde: Nej, det bør de ikke gøre, der vil altid være Brug for den private Virksomhed. Jeg kan godt underskrive det ærede Medlems Udtalelser i saa Henseende. Her i Byen har en stor Indsamlingskomité virket, som man gjorde mig den Ære i min Egenskab af Indenrigsminister at lade mig overtage det formelle Formandsskab for. Ved en stor Drøftelse af Aarets Virksomhed her havde jeg den Ære at byde Forsamlingen Velkommen. Jeg sagde da netop, idet jeg bebudede de Foranstaltninger, som nu ligger paa Rigsdagens Bord, det samme, som det ærede Medlem siger, at Stat og Kommune kan i dette Forhold ikke gøre saa meget, at der ikke altid vil blive Brug for en Virksomhed som den, der f. Eks. her har været knyttet til denne Understøttelsesforening og til Menighedsplejernes Virksomhed for den fattige Befolkning. Jeg er altsaa ganske enig om, at det private Initiativ har ved Siden af de Forslag, som her er stillede, meget at løse, og jeg tror ikke, at det private

Initiativ ikke skal faa Opgaver ogsaa i Fremtiden. Det hænder, at det private Initiativ skydes fra een Opgave over til en anden, fordi Staten eller Samfundet efterhaanden overtager en Opgave, men der vil altid, i hvert Fald saa længe vi, der lever, kan se ud over Samfundstilstandene, være Brug for den private Virksomhed paa dette Omraade.

De Indvendinger, som saa er gjorte imod Lovforslaget, er jo væsentlig knyttede til Skattebestemmelserne, imod hvilke de forskellige Medlemmer har udtrykt sig, ja, jeg ved ikke, om jeg kan sige: skarpt, skarpere og skarpest i den Rækkefølge, hvori de tre Talere kom. Der var i alt Fald en vis Stigning, indtil man endelig hos det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Hey) fandt den mest afgjorte Modstand mod hele det Princip, som her var kommet til Orde. Det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen) sagde: Naar vi kan bruge den ordinære Skatteligning til Udskrivning af ca. 70 Mill., hvorfor saa ikke ogsaa til Tillæget? Jeg vil tillade mig at paakalde det ærede Medlems Opmærksomhed for det Forhold, at vor Skattelovgivning er vedtaget og fastsat for normale Tilstande. De Skatteligninger, som er udskrevne rundt omkring i Kommunerne, er udskrevne under Hensyn til Kommunernes sædvanlige Opgaver. Men her lægges under overordentlige Tilstande en overordentlig Opgave i Kommunernes Haand, og denne Opgave gaar ud paa at lette Trykket for en meget stor Del af Befolkningen, for dem, der i Forholdet til Kommune og Stat har den ringeste Skatteevne. Nu er vor Skattelovgivning saaledes, at den ogsaa for Kommunernes Virksomhed kræver, at Skatteevnen skal søges lige til Bunds. Lad dette være et rigtigt Princip under normale Tilstande, men det kan dog ikke være rigtigt at opkræve Skat til Hjælp mod Dyrtiden af den, der selv lider under Dyrtiden. Derfor mener jeg, at det er nødvendigt, at man giver Kommunerne Ret til at fritage Skatteydere for Deltagelse i denne Tillægsskat, og jeg var tilfreds med, at Partiet Venstre med Hensyn til en væsentlig Skat, en, som i høj Grad vil blive brugt, nede i Folketinget gav Tilslutning til det Princip, at her maa der ydes Frihed. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, tog han ikke Afstand derfra, men forbeholdt sig sin og sine Meningsfællers Stilling paa dette Punkt. Jeg haaber, at vi maa kunne komme overens om ikke at faa noget ringere end det, som det ærede Medlems Meningsfæller i Folketinget paa dette Punkt har foreslaaet, og jeg tror da ogsaa, at det vil være muligt at komme til en